

Donderdag 20 april 1916.

Stortregen, stormwind, die deuren en luiken schudt, rondom de daken giert en pannen afslaat met woest geweld.

Zanggalmen langs de straat, luid door de elementen aangebracht, begeleid door fanfaren en gesteund of bij afwisseling onhoorbaar in de wijde weggewaaid.

Soldaten vroeg op gang. Nauwelijks breekt de schemering aan. Juichtonen van jonge kracht en levenslust. Ze trekken naar de slachterij. Het lijkt veelmeer op hulpgeroep en noodgekerm in de algemeene uiting van natuur-ontredde en menschenwee!...
"Morgenrot! Leuchtet nür zum frühen Tod!"

Het brood is ongenietbaar: bruin, nattig, een mengsel — zegt men — van aardappelschillen, aardappelbloem, boonenmeel en — dit laatste voeg ik er moedwillig bij — van pleister en een beetje zand, ten behoeve van 't gewicht.

Virginie **LOVELING** (« *In oorlogsnood* »)